

Laudes saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa, 3.3.2026

Saarnateksti

1. Kuningasten kirja 18:1–16

Saarnan aihe

Profeettaa etsitään ja Ahabin palatsin päällikkö Obadja

Saarnan maisema

Profeetta Elia oli saanut levätä maailman myrskyistä runsaat kaksi vuotta Sarpatissa. Epäilemättä, tämä oli ollut ihanaa aikaa hänelle; saada opettaa leskeä ja hänen poikaansa Jumalan ja meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. Elia sai myös levätä ristiinnaulitun Jeesuksen verihaavoissa, Hänen, joka ei vielä ollut syntynyt ihmiseksi, mutta jonka siipien varjossa Elia elämänsä eli uskossa, joka oli Jumalan lahjoittamaa uskoa. Elia tehtävä Jumalalta annettu, niin kuin Paavali sanoo: **”virkansa saanut, ei ihmisiltä eikä ihmisen kautta”** (Galatalaiskirje 1:1) ja **”...jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen nimeänsä kohtaa kaikissa pakanakansoissa.”** (Roomalaiskirje 1:5)

1 Eliaan etsiminen (1. Kuningasten kirja 18:1)

Eliaa etsittiin koko tämän runsaan kahden vuoden ajan. Kuningas Aahab ja kuningatar Isebel olivat raivoissaan tätä Jumalan miestä kohtaan. Mutta kun Jumala kätkee lapsensa suojaisaan paikkaan, siipiensä alle, niin ei ihminen voi mitään. Ehkä sinäkin olet joskus kokenut tällaista ihmeellistä Jumalan varjelusta elämässäsi; tiedä, että Herra Jumala tekee sen rakkaudesta sinua kohtaan, joka olet Kristuksessa lunastettu ja pelastettu.

2 Obadja (1. Kuningasten kirja 18:3–4)

Jumalattomalla kuningas Ahabilla oli koko hovissaan vain yksi täydellisesti luotettava mies: Obadja. Nimi Obadja tarkoittaa Herran palvelijaa, uskovaa ihmistä, joka on Elävän Herran palvelija, orjan tavoin sidottu yksinomaan Herran palvelemiseen. Obadjasta sanotaan, että **”hän oli hyvin Herraa pelkääväinen mies.”** (1. Kuningasten kirja 18:3) Obadja pelkäsi Herraa Jumalaa suuresti, kiivaasti. Se teki hänestä valtakunnan luotettavimman siviilipalvelijan! Hän oli oman henkensä menettämisen uhalla kätkenyt turvaan 100 Herran profeettaa ja elättänyt heitä; mikä ihmeellinen todistus hänestä ja Jumalan varjeluksesta. Daavid sanookin Psalmissa: **”Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen!”** (Psalmi 27:1)

3 Obadjan pelko (1. Kuningasten kirja 18:5–16)

Kun Ahab ja Obadja olivat veden etsintämatkalla, Obadja kohtasi Eliaan. Jo se, että Obadja heti tunsii Eliaan, kertoo, että he olivat nähneet toisensa, ei vain Karmel vuorella vaan varmasti jo silloin, kun Elia ensikerran kohtasi Ahabin. Eliaan käsky ”Mene, ja sano herrallesi: katso Elia on täällä” kuitenkin säikäytti Obadjan syvästi. Hän pelkäsi, että kun hän kertoisi Ahabille, että Elia on täällä, Jumalan Pyhä Henki siirtäisi Eliaan jonnekin toiseen paikkaan ja hänet, Obadja, löydettäisiin valehtelijaksi. Obadja pitää puolustuspuheen, joka osoittaa, että uskon kallein aarre oli vielä häneltäkin salassa: oppi syntisen vanhurskauttamisesta. Tämä sydämet pysäyttävä tapahtuma oli kuitenkin koituva Obadjalle elämän tärkeimmäksi tapahtumaksi, sillä hän sai nyt uskossa käsittää, että hän oli Jumala ystävä yksin armosta, uskon kautta, sen Sanan perusteella, että Jumala vanhurskauttaa jumalattoman. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa